

NUMMER 10 / 2026

Dit is **Diest**

magazine
voor wie
Nederlands
studeert

HOZAN ONTVLUCHTTE DE OORLOG IN SYRIË

**'Ik gaf mijn universitaire
carrière op voor
mijn eigen restaurant.'**

+ Uitgetest: Het Leesfeest & bezoek aan park Cerckel

Wat wil jij in de wereld veranderen?

De wereld leuker of mooier maken: hoe wil jij dat doen?

ÖZLEM YILMAZ UIT TURKIJE IS 45 JAAR EN WOONT IN DIEST MET HAAR MAN EN HAAR DRIE KINDEREN. ZE WERKT JARENLANG ALS LERARES.

'Ik zou graag willen dat mensen, los van religie, taal, ras of achtergrond, in vrede kunnen samenleven. Met respect voor iedereen en alle universele waarden. En in alle vrijheid. De wereld zou zoveel mooier zijn.'

IMAN UIT RUSLAND IS 21 JAAR EN WOONT IN SCHERPENHEUVEL. ZIJ STUDEERT NEDERLANDS 1.1 BIJ HET CVO.

'Ik zou willen dat men stopt met vechten en onschuldige mensen doden. Ik ben het beu om gewone mensen, die in vrede willen leven, in hun land te zien sterven vanwege de hebzucht van anderen.'

VASYL IS 38 JAAR OUD, HIJ IS GETROUWD, HEEFT EEN KIND EN WOONT IN SCHERPENHEUVEL-ZICHEM. HIJ STUDEERT 2.1 BIJ HET CVO.

'Ik zou graag willen dat geld wordt afgeschaft. En ik zou ook graag willen dat dieren tuinen verboden worden zodat alle dieren vrij kunnen leven.'

AHMET UIT TURKIJE IS GETROUWD EN WOONT MET ZIJN GEZIN IN ZICHEM. NA ZIJN STUDIES NEDERLANDS WIL HIJ GRAAG OPNIEUW ALS LERAAR WERKEN.

'Ik zou alle oorlogen en spanningen in de wereld willen stoppen, zodat het een plek is waar mensen rustig en gelukkig kunnen leven. Het leven is kort, ik wil dat mensen het goed gebruiken.'

JUAN KOMT UIT COLOMBIA EN IS 31 JAAR OUD. HIJ WOONT 3 JAAR IN DIEST, IS GELUKKIG GETROUWD EN WIL NA ZIJN STUDIES VOSPA VOOR KINDEREN ZORGEN.

'Ik zou graag willen dat de wereld altijd en overal warm en zonnig is. Ik zou ook graag willen dat we allemaal één taal spreken. En dat er geen racisme in de wereld is.'

REGIS UIT BURUNDI IS 26 JAAR, WOONT AL 3 JAAR IN BELGIË. MOMENTEEL WOONT HIJ IN ZICHEM.

'Ik zou graag willen dat mensen elkaar helpen en eerlijk zijn, dat ze elkaar geen pijn doen en dat iedereen positief in het leven staat. Ik zou armoede ook uit de wereld helpen, zodat alle kinderen eten hebben.'

11 & 18 MAART

WORKSHOP VISION BOARD BIJ DE VROUWENKRING

Een warme groep vrouwen, die een rustpuntje in je week brengt: dat is de Vrouwenkring. Gun jezelf, als vrouw, dit cadeau'tje en kom op dinsdagvoormiddag van 10 tot 12 u naar Lokaal dienstencentrum Tarsenaal. Op 11 en 18 maart kan je deelnemen aan workshops vision board, waarbij je jouw mooiste leven creatief uitwerkt op papier. Inschrijven is niet nodig, maar je mag altijd een seintje geven op diversiteit@diest.be
Info: diest.be/vrouwenkring

30 JANUARI

ALLEZ CHANTEZ!

Zing je graag? Kom dan naar Den Amer in Cultuurcentrum Diest om samen te zingen onder begeleiding van een professioneel team. Je hoeft niet te kunnen zingen of op voorhand iets te studeren. Iedereen is welkom, zolang je zin hebt om mee te doen. Je krijgt liedjesteksten bij aankomst. Een standaard ticket kost 8 euro, maar mensen met een klein budget kunnen een gratis ticket reserveren.

Er wordt gezongen van 20 tot 21 u.

Info: ccdiest.be

EERSTE WEEK PAASVAKANTIE

TAALBAD VOOR KINDEREN

Tijdens de eerste week van de paasvakantie, begin april, kunnen alle kinderen van de 3de kleuterklas tot het 6de leerjaar opnieuw terecht in Cultuurcentrum Begijnhof om op een speelse manier hun Nederlands bij te schaven. Drie dagen lang, van 9u0 tot 16u, worden ze ondergedompeld in een taalbad. Inschrijving is gratis. Cultuurcentrum Begijnhof vind je in de Infirmieriestraat in Diest.

Info: diest.be/vrije-tijd/taalactiviteiten/taalbad

27 JANUARI, 27 FEBRUARI & 31 MAART

HET HERSTELCAFÉ

Voel je de nood om je verhaal te delen? Of om even naar anderen te luisteren? Kom dan naar het Herstelcafé: een warme plek waar iedereen welkom is. Je mag binnenkomen en vertrekken wanneer je wilt. Ook stil aanwezig zijn is oké. Twee ervaringsdeskundigen vangen je op een fijne manier op. Inschrijven mag, maar moet niet. Je bent ook last minute welkom. Het herstelcafé is gratis. Locatie: Vestenstraat 1 in Diest. Op 27/1 opent het café van 18 tot 20u, op 27/2 van 14 tot 16u en op 31/3 van 18 tot 20u.

Info: herstelacademie.be/cursussen

HOZAN YOUSEF

'Mijn restaurant maakt me gelukkig, maar ik mis mijn zoon.'

Als landbouwingenieur timmerde Hozan Yousef in Syrië hard aan een mooie, universitaire carrière. Tot de oorlog hem elf jaar geleden naar België dreef. Zijn diploma bleek hier minder waard en ook zijn huwelijk mislukte, waardoor de Syriër zijn zoontje minder zag. Gelukkig knutselde hij een nieuwe droom in elkaar: zijn eigen restaurant.

Hoe kwam je in België terecht?

Via mijn toenmalige vrouw, die ik op de universiteit van Aleppo heb leren kennen. Zij reisde eerst af naar België, omdat ze al Syrische kennissen in Luik had. Toen ik haar in 2014 volgde, was de oorlog in Syrië al drie jaar bezig. De situatie in onze regio werd steeds slechter. Er was geen elektriciteit of water meer. Als Koerd behoorde ik in Syrië tot een etnische minderheid en de terreurorganisatie IS begon feller op te rukken. Iedereen die de mogelijkheid had, vluchtte naar Europa.

Welk leven liet je achter in Syrië?

Een mooi leven. Ik gaf les aan de universiteit als landbouwingenieur, was bezig aan een masteropleiding microbiologie en droomde ervan om te doctoreren. Helaas heb ik mijn studies nooit kunnen afmaken door het oorlogsgeweld. Toen ik naar Europa vluchtte, dacht ik: Misschien kan ik mijn master daar halen.

Hoe heb je jouw komst naar België ervaren?

Het was moeilijk. Met een visum afreizen, dat lukte niet. Dus ik ben illegaal, via Turkije en Bulgarije, naar Europa gekomen. Met vijftig vluchtelingen zaten we twee dagen lang opgesloten in een vrachtwagen. Zonder eten. De aankomst in België was kil. In april is in het Syrië bijna zomer! Het viel me wel op dat alles hier netjes georganiseerd is: het verkeer, de gebouwen en de infrastructuur. Belgen werken wel meer dan Syriërs en hebben minder tijd om bij elkaar op bezoek te gaan.

Wat maakte je blij?

Het sociale opvangsysteem. Als vluchteling moet je je leven opnieuw opbouwen vanaf nul, dus je bent blij met alle hulp: het leefloon van het OCMW, een dak boven je hoofd én de mogelijkheid om taallessen te volgen. Die stabiliteit is belangrijk.

Je hebt eerst zeven jaar in Luik gewoond. Heb je dan Frans geleerd?

Ja. Frans is véél moeilijker dan Nederlands, maar na twee jaar les begon ik van de taal te houden. Ik heb zelfs het hoogste diploma behaald. Nadien ging ik aan het werk in restaurants van Turken en Syriërs. Ik maakte pizza's, spaghetti en kebab. Vaak spraken de uitbaters zelf niet zo goed Frans, dus ik deed ook administratief werk.

Kon je niks doen met je universitaire diploma?

Helaas niet. Mijn Syrisch diploma heeft in België minder waarde. Ik moest drie jaar extra studeren om hier als ingenieur te kunnen werken. Ondertussen hadden mijn vrouw en ik een zoontje. Het was te moeilijk om zo'n zware studies te combineren met mijn werk en mijn gezin.

Waarom ben je naar Vlaanderen gekomen?

Ik ben opnieuw mijn vrouw gevolgd. Zij vond Luik te druk en wilde een goede, Vlaamse school voor Orhan. Ik ben nog drie jaar in Luik gebleven om te werken. Na mijn werkdag probeerde ik thuis Nederlands te leren. Dat was niet simpel. Ik had ook geen contact met Nederlandstaligen. Om mijn kansen op werk te verhogen, volgde ik vóór mijn verhuis nog een opleiding automechaniciën. Eind 2020 ben ik naar Averbode, vlakbij Diest, verhuisd. Spijtig genoeg waren mijn vrouw en ik ondertussen uit elkaar.

En dan ben je hier, bij CVO Diest, Nederlands beginnen studeren?

Ja. Vanaf niveau 2.3 combineerde ik mijn studies met een job bij Daf Trucks, een vrachtwagenfabriek in Westerlo. Mijn leerkrachten waren heel begripvol als ik een les miste. En ik studeerde hard, waardoor ik mijn einddiploma vlot haalde.

Sinds 1,5 jaar heb je je eigen restaurant: Het Halens Eethuis. Hoe kwam je daarbij?

Ik combineerde mijn werk in de fabriek met een

flexi-job in een kebabzaak. Toen ik, door een grote ontslagronde bij Daf, plots zonder werk zat, kwam ik op het idee om zelf een restaurant te openen. Ik had zoveel horeca-ervaring én het klikte met de huisbaas van mijn huurpand. Hij gaf me een half jaar tijd om mijn zaak in te richten zonder huur te betalen. Ik kon starten met een klein budget.

Een eigen zaak beginnen, was dat niet spannend?

Ja, want al mijn spaargeld stak in mijn zaak. Uit angst voor een faillissement vroeg ik in het begin lagere prijzen dan een kebabzaak in de buurt. Dat was voor niemand goed. Ik kreeg wel snel veel klanten over de vloer. Ze merkten dat de kwaliteit goed was en ze feliciteerden mij omdat de zaak zo netjes was.

Werk je alleen in je restaurant?

(lacht) Dat is onmogelijk. Ik serveer vanalles: kebab, durum, frietjes, speciale burgers, spaghetti en pizza. Mijn oudste broer helpt mij. Ik heb ook flexi-jobbers en deeltijdse medewerkers in dienst. Een restaurant is hard werken. Mijn zaak is zeven dagen op zeven open. Na sluitingstijd moet je ook nog eten voor de volgende dag voorbereiden én goed poetsen. Hierdoor is mijn sociaal leven wel beperkt. Ik heb geen tijd meer om te gaan wandelen of hardlopen.

Neem je dan nooit vakantie?

Rond Nieuwjaar ben ik twee weken naar Irak geweest, waar mijn familie ondertussen woont. Het was al twee jaar geleden dat we elkaar zagen. Voor de begrafenis van mijn jongste broer. Hij is in 2023 verongelukt in het verkeer.

En je zoontje? Zie je hem veel?

Veel te weinig. Toen Orhan geboren werd, was er iets niet in orde met de asielpapieren van mijn vrouw. Op advies van een advocaat heb ik de erkenning van mijn

vaderschap destijds uitgesteld. Tot alle administratie in orde was. Maar mijn vrouw en ik gingen uit elkaar, waardoor alles via de rechtbank moest verlopen: de erkenning van Orhan én de regeling rond het co-ouderschap. Sinds kort zie ik mijn zoontje opnieuw 2 uur om de twee weken, maar ik heb hem 2,5 jaar niet gezien. Hopelijk komt de erkenning snel in orde en kunnen we elkaar vaker in het weekend zien, want ik mis hem. Dan wil ik ook een sluitingsdag in mijn restaurant invoeren.

Voel je je ondertussen thuis in België?

De eerste vijf jaar waren lastig maar hoe beter je de taal spreekt, hoe meer je je ergens thuis voelt. Wat ook helpt, zijn mijn nieuwe Syrische en Belgische vrienden. Soms komen ze een hapje eten in mijn zaak. Dan maak ik tien minuten vrij om met hen te praten. Ik heb ook een goede band met Diest, waar ik alle Syrische en Turkse producten voor mijn restaurant vind.

Wat heeft je geholpen om in België gelukkig te worden?

Dat is een moeilijke vraag. Mijn zaak draait goed, maar in België begonnen ook mijn relatieproblemen. Méér contact met mijn zoon, dat zou me pas echt gelukkig maken. En misschien een nieuwe vriendin? Als ik ooit tijd heb voor een relatie. (lacht)

Heb je nog toekomstplannen?

Ja. Ik heb het huis naast mijn zaak gehuurd om mijn restaurant uit te breiden. Het wordt nog gezelliger. Zo maak ik mijn restaurantdroom helemaal waar.

Wil je op een dag terug naar Syrië?

Misschien na mijn pensioen. Voor landgenoten die lang in het buitenland woonden, is Syrië nog niet veilig. Ik mis mijn thuisland en mijn vrienden wel. We hebben nog steeds contact via WhatsApp. Ik heb dertig jaar in Syrië gewoond. Dat is een heel stuk van mijn geschiedenis.

Heb je nog advies voor nieuwkomers?

De taal leren, dat is de kortste weg naar succes. Tegenwoordig zijn er zoveel mogelijkheden om Nederlands te studeren via apps en met AI. Oefen ook goed op je uitspraak. Dat maakt zo'n verschil.

Leven in Diest

‘Mijn nieuwe Syrische en Belgische vrienden komen vaak een hapje bij me eten.’

Het Leesfeest

Lezen? Dat is altijd een feest! Tijdens de Voorleesweek, in november, kwamen cursisten, leerkrachten en vrijwilligers samen in Den Amer van CC Diest om mooie verhalen en teksten te lezen op het eerste 'Leesfeest'. Ook het team van 'Dit is Diest' was erbij.

Iryna: 'Het Leesfeest was leuk, interessant en nuttig. Onze leerkracht heeft een kinderverhaal over wilskracht voorgelezen. Nadien hebben we dit verhaal besproken. Na de pauze hebben we naar een interessante film over België gekeken. Er waren veel mensen. Ik wil zeker nog eens terug gaan.'

Yuliya: 'Wat een leuk festival! De lerares vertelde verhalen van mensen die vanuit België naar Amerika verhuisden. We hebben ook naar een verhaal uit het boek van 'Kikker en Pad' geluisterd. Het was heel interessant want ik lees ook graag met mijn kleindochter. Volgend jaar wil ik haar meebrengen.'

Serdal: 'Het Leesfeest was een gezellig evenement waar mensen samen lizen en over boeken konden praten. We werden er vriendelijk verwelkomd door onze leerkrachten en José van de dienst diversiteit van de stad Diest. Daarna lizen we samen mooie teksten en konden we vertellen wat we interessant

vonden aan deze verhalen. Ik zou zeker opnieuw naar het Leesfeest gaan, omdat het rustig, gezellig en inspirerend was.'

Tetyana: 'Ik vond het leuk om cursisten vanop andere scholen te ontmoeten en samen naar verhalen te luisteren. We hebben samen een sprookje besproken. De lerares kon het verhaal ook grappig vertellen. Volgend jaar hoop ik er weer bij te zijn.'

Halil: 'Het Leesfeest wil het lezen van boeken vieren. En mensen aanmoedigen om meer boeken te lezen. Op het evenement was iedereen welkom: cursisten, leerkrachten, families en boekenliefhebbers. We hebben nieuwe mensen ontmoet, naar verhalen geluisterd, workshops gevolgd en nieuwe boeken ontdekt. Ik wil met mijn vrienden en familie méér naar zulke evenementen gaan. Zo'n 'Leesfeest' is leerzaam en leuk. Ik kon er met mensen kletsen en boekentips uitwisselen.'

WIL JIJ ZELF MÉÉR LEZEN?

Op zaterdag tussen 10 en 12 uur ben je in de bibliotheek van Diest welkom voor de *BibBabbels*. In een ongedwongen sfeer kan je samen met vrijwilligers Nederlands lezen of praten. Ook kinderen zijn welkom. Om half 11 is er voor hen een voorleesmoment. Je moet niet inschrijven. Deelname is gratis. In de bib vind je ook leuke boeken om thuis verder Nederlands te oefenen op jouw niveau. Lees je liever over de actualiteit? In het Taalpunt van de bib (of online) kan je ook de Wablieft-kranten - in eenvoudig Nederlands - lezen.

Meer info: diest.bibliotheek.be en wablieft.be

CAROLINE JULIEN

Hoe méér je leest, hoe sneller je een nieuwe taal leert. En waar kan je dan beter terecht dan in de bibliotheek? Of op het 'Leesfeest', waar de bib van Diest aanwezig was met een standje. Het team van 'Dit is Diest' liet zich inspireren om leuke lees- en boekentips voor anderstaligen te verzamelen.

IRYNA: 'Ik lees graag. Ik hou van avonturenboeken en romantische romans. Mijn tips om meer te lezen? Probeer dagelijks 10 minuten te lezen en kies een boek met plaatjes, zoals 'Kleine Muis' van de Praagse schrijver Petr Horacek. Het is een leuk en duidelijk verhaal.'

YULIYA: 'Boeken zijn belangrijk voor je zelfontwikkeling. In de bib vind je gelukkig veel boeken. 's Avonds in bed lezen mijn kleindochter en ik vaak samen sprookjes. Het boek 'Alle verhalen van Kikker & Pad' van Arnold Lobel willen we zeker lezen.'

ISSA: 'Kinderboeken zijn ideaal om te leren lezen. Mijn tips? Alle boeken van 'Nijntje' van Dick Bruna en 'Ik ben kikker' van Max Velthuis. Het zijn boeken met makkelijke woorden en korte zinnen, waardoor je snel kunt oefenen. Meestal lees ik 's avonds thuis. Af en toe ook met mijn dochter. Lees elke dag een beetje. Dat helpt echt!'

SERDAL: 'Lezen maakt je rustiger, slimmer en helpt je om de wereld beter te begrijpen. Ik raad aan om het boek 'Twaalf verhalen uit de zes grote godsdiensten' van Anita Ganeri te lezen. Een mooi geïllustreerd boek met korte, duidelijke verhalen. Het leert je op een eenvoudige manier mensen met een andere cultuur of religie beter te begrijpen. Veel religies hebben gemeenschappelijke waarden zoals liefde, eerlijkheid, vrede en respect. Mensen hebben ook vaak dezelfde dromen en gevoelens. Ik raad aan om elke dag 10 tot 15 minuten te lezen. Soms lees ik op de bus, waar niemand me stoort. Of op het toilet, waar ik even tijd voor mezelf heb. Als het mooi weer is, neem ik een boek mee naar een park. Soms lees ik ook in de bibliotheek. Of thuis op de bank met een kopje thee. Heel gezellig.'

TETYANA: 'Ik raad aan om 'Kees de jongen', een boek van Theo Thijssen te lezen. Een verhaal over een arme jongen. Het is gemakkelijk te lezen. Om een taal goed te leren spreken, is het belangrijk om veel te lezen. Door problemen met mijn ogen, lees ik wel minder dan vroeger. Ik luister nu vaker naar audioboeken. Dat is ook een interessante manier om een nieuwe taal te leren. Mijn grootste wens? Een vriend vinden, met wie ik samen naar boeken kan luisteren.'

HALIL: 'Aan de lezers van 'Dit is Diest' wil ik het boek met de verhalen van Nasreddin Hodja aanraden. Het is een geweldig en grappig boek voor jongeren, geschreven door een slimme, grappige man. De verhalen van Nasreddin brengen je aan het lachen en zetten je tegelijk aan het denken. Echt een aanrader.'

'Lezen maakt je rustiger, slimmer en helpt je om de wereld beter te begrijpen.'

CAROLINE JULIEN

Zien in Diest

PARK CERCKEL

In het centrum van de stad, vlakbij AZ Diest én op wandelafstand van onze campus, vind je park Cerckel. De rijke geschiedenis van dit park gaat terug tot 1228, toen hier een Minderbroedersklooster werd opgericht. Na de godsdienstoorlogen werd het klooster heropgebouwd, maar de Franse overheersers verkochten het domein in de 18de eeuw. Dit betekende het einde voor de Diestse Minderbroeders.

Het park dankt zijn naam aan brouwerij Cerckel, die het kloosterdomein in de 19de eeuw opkocht en omvormde tot

prachtige tuin. Enkel de rondboogpoort en de infirmerie, - het ziekenhuis van de kloostergemeenschap-, bleven bewaard. Met het verdwijnen van de brouwerij raakte de stadstuin helaas ook in verval. Park Cerckel is ondertussen in handen van de stad Diest. In 2011 werd het park gerenoveerd. Ook de oude infirmerie en de oranjerie krijgen nog een opknapbeurt. Blikvangers in het park zijn de prachtige oude bomen en de vijver met de romantische, gietijzeren brug. Het park is dagelijks voor iedereen toegankelijk. Meer info via diest.be

OP EEN WINTERSE MIDDAG BRACHT HET TEAM VAN *DIT IS DIEST* EEN BEZOEKJE AAN PARK CERCKEL.

'In de Middeleeuwen stond hier een klooster van de Minderbroeders. Enkel de grote poort, met een beeldje van Sint-Jan, is er nog. Het park is een leuke plek om even weg te zijn van alle drukte en verkeer.'

SERDAL

'Het park heeft een prachtig meer, veel bomen en ruimte om te spelen. Ik denk dat de infirmerie er na de renovatie prachtig zal uitzien. In de zomer wil ik hier graag nog eens naartoe.'

TETYANA

'Het park is stil en groen. Je kunt er wandelen, op een bankje zitten en even uitrusten. In de zomer wil ik hier graag komen picknicken.'

IRYNA

'Het mooiste aan park Cerckel? De brug en het water. Tussen het riet in de vijver zagen we eendjes. En we hebben genoten van de frisse lucht en de rust.'

ISSA

'Park Cerckel is de perfecte plek om te ontspannen en van de natuur te genieten. Ik wil hier zeker terugkomen met mijn familie.'

HALIL

Deze **Dit is Diest** is gemaakt in CVO Volt door Abdul Yusuf, Caroline Julien (fotografie), Glenda Smits (coördinatie en eindredactie), Halil Berik, Iryna Boyanovska, Issa Alhaddad, Sarah Buyst (vormgeving), Serdal Bilgin, Tetyana Terry en Yuliya Riazanova.
V.U: José Gonzalez, Hasseltsestraat 37, 3290 Diest.

ALLE TIPS OF REACTIES WELKOM OP dit.is.diest@cvovolt.be

CVOLT
volwassenenonderwijs

**VLAAMS-
BRABANT**

Diest

Taal in Praktijk
Oefenkans Nederlands